

U S T A W A

z dnia 28 stycznia 2016 r.

Opracowano na
podstawie: Dz. U.
z 2016 r. poz. 178,
2103, z 2017 r.
poz. 1452.

Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o prokuraturze

Art. 1. Ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177) wchodzi w życie z dniem 4 marca 2016 r.

Art. 2. W ustawie z dnia 1 grudnia 1961 r. o izbach morskich (Dz. U. z 2015 r. poz. 735 i 1320) w art. 21 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Organy Marynarki Wojennej, Straży Granicznej, Policji i prokuratury w sprawie toczącej się przed izbą morską nie są obowiązane do udzielania informacji, udostępniania dokumentów i innych danych, jeżeli może to doprowadzić do ujawnienia informacji niejawnych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2015 r. poz. 827, z późn. zm.¹⁾) w art. 49 w ust. 1d pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sądom wojskowym, powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, w których utworzono komórki organizacyjne do spraw wojskowych, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego i Żandarmerii Wojskowej – jeżeli wymagają tego ich zadania;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1220, 1224, 1830, 2183 i 2281.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2003 r. Nr 17, poz. 155, Nr 111, poz. 1061 i Nr 130, poz. 1188, z 2004 r. Nr 51, poz. 514, Nr 69, poz. 626, Nr 93, poz. 889, Nr 240, poz. 2405 i Nr 264, poz. 2641, z 2005 r. Nr 10, poz. 70, Nr 48, poz. 461, Nr 77, poz. 680, Nr 96, poz. 821, Nr 141, poz. 1181, Nr 143, poz. 1203, Nr 163, poz. 1363, Nr 169, poz. 1416 i Nr 178, poz. 1479, z 2006 r. Nr 15, poz. 118, Nr 66, poz. 467, Nr 95, poz. 659, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1009 i 1013, Nr 167, poz. 1192 i Nr 226, poz. 1647 i 1648, z 2007 r. Nr 20, poz. 116, Nr 64, poz. 432, Nr 80, poz. 539, Nr 89, poz. 589, Nr 99, poz. 664, Nr 112, poz. 766, Nr 123, poz. 849 i Nr 128, poz. 903, z 2008 r. Nr 27, poz. 162, Nr 100, poz. 648, Nr 107, poz. 686, Nr 123, poz. 802, Nr 182, poz. 1133, Nr 208, poz. 1308, Nr 214, poz. 1344, Nr 225,

- 1) w art. 45 uchyla się § 1b;
- 2) w art. 521 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.”;
- 3) w art. 524 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Terminu do wniesienia kasacji wskazanego w § 1 nie stosuje się do kasacji wnoszonej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka.”;
- 4) w art. 526 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli kasacja nie pochodzi od prokuratora, Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka, powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym.”;
- 5) w art. 647:
 - a) uchyla się § 4,
 - b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy w myśl § 3 przysługuje zażalenie.”;
- 6) w art. 650:
 - a) uchyla się § 2,
 - b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Na postanowienie w przedmiocie przekazania sprawy w myśl § 1 przysługuje zażalenie.”;
- 7) w art. 657:
 - a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

poz. 1485, Nr 234, poz. 1571 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 8, poz. 39, Nr 20, poz. 104, Nr 28, poz. 171, Nr 68, poz. 585, Nr 85, poz. 716, Nr 127, poz. 1051, Nr 144, poz. 1178, Nr 168, poz. 1323, Nr 178, poz. 1375, Nr 190, poz. 1474 i Nr 206, poz. 1589, z 2010 r. Nr 7, poz. 46, Nr 98, poz. 626, Nr 106, poz. 669, Nr 122, poz. 826, Nr 125, poz. 842, Nr 182, poz. 1228 i Nr 197, poz. 1307, z 2011 r. Nr 48, poz. 245 i 246, Nr 53, poz. 273, Nr 112, poz. 654, Nr 117, poz. 678, Nr 142, poz. 829, Nr 191, poz. 1135, Nr 217, poz. 1280, Nr 240, poz. 1430, 1431 i 1438 i Nr 279, poz. 1645, z 2012 r. poz. 886, 1091, 1101, 1327, 1426, 1447 i 1529, z 2013 r. poz. 480, 765, 849, 1247, 1262, 1282 i 1650, z 2014 r. poz. 85, 384, 694, 1375 i 1556 oraz z 2015 r. poz. 21, 290, 396, 1185, 1186, 1334, 1788, 1855 i 2281.

„§ 1. Uprawnienia procesowe Prokuratora Generalnego przysługują również Zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, a uprawnienia prokuratora okręgowego przysługują odpowiednio zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych.

§ 2. Jeżeli niniejszy kodeks mówi o oskarżycielu publicznym lub prokuratorze, należy przez to rozumieć prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury.”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli niniejszy kodeks mówi o prokuratorze wojskowym, należy przez to rozumieć prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury wykonującego czynności w komórce organizacyjnej do spraw wojskowych.”;

8) uchyla się art. 670;

9) art. 672a otrzymuje brzmienie:

„Art. 672a. Kasację, o której mowa w art. 521, do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego może wnieść również Zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1801) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postanowienie w przedmiocie dopuszczenia dowodu z zeznań świadka koronnego wydaje sąd okręgowy właściwy dla miejsca prowadzenia postępowania przygotowawczego na wniosek prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze, złożony po uzyskaniu zgody Prokuratora Generalnego lub upoważnionego przez niego zastępcy Prokuratora Generalnego.”;

2) w art. 24 uchyla się ust. 2.

Art. 6. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz. U. z 2015 r. poz. 1241) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.”;

2) w art. 5:

a) pkt 4a otrzymuje brzmienie:

„4a) Prokuraturze Krajowej – Prokurator Krajowy;”,

b) uchyla się pkt 5,

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) prokuraturze regionalnej – prokurator regionalny;”,

d) uchyla się pkt 8;

3) w art. 11b:

a) ust. 1–4 otrzymują brzmienie:

„1. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika, za jego zgodą, do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury, a na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości lub innej jednostki organizacyjnej podległej Ministrowi Sprawiedliwości albo przez niego nadzorowanej, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata, albo na czas nieokreślony.

2. Prokurator Krajowy może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości, mających siedzibę w tej samej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż dwa lata. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

3. Właściwy prokurator regionalny może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury na obszarze danego regionu, na warunkach określonych w ust. 1, na czas określony, nie dłuższy niż rok, a na warunkach określonych w ust. 2 – na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.

4. Prokurator Krajowy, jeżeli przemawiają za tym potrzeby prokuratury, może delegować urzędnika do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub na wniosek Ministra Sprawiedliwości do Ministerstwa Sprawiedliwości,

mających siedzibę w innej miejscowości, na czas określony, nie dłuższy niż sześć miesięcy w ciągu roku. Delegowanie urzędnika może być powtórzone, bez jego zgody, nie wcześniej niż po upływie dwóch lat.”,

b) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W okresie delegowania do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości urzędnik otrzymuje także dodatek funkcyjny z tytułu delegowania.”,

c) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki delegowania urzędników do wykonywania obowiązków służbowych w innej jednostce organizacyjnej prokuratury lub w Ministerstwie Sprawiedliwości, wysokość dodatku funkcyjnego z tytułu delegowania do Prokuratury Krajowej lub Ministerstwa Sprawiedliwości oraz szczegółowe warunki i zakres świadczeń dodatkowych związanych z delegowaniem urzędników poza stałe miejsce pracy, mając na względzie poziom świadczeń przysługujących pracownikom państwowych jednostek sfery budżetowej odbywającym podróże służbowe oraz czasowo przenoszonym.”;

4) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw pracy, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) stanowiska w sądach powszechnych oraz w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, na których zatrudniani są urzędnicy i inni pracownicy, a także kwalifikacje wymagane do zajmowania tych stanowisk,
- 2) szczegółowe zasady wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- 3) tabele wynagrodzenia zasadniczego urzędników i innych pracowników sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury,
- 4) wysokość dodatku przysługującego z tytułu zajmowanego stanowiska oraz pełnionej funkcji,

5) sposób i tryb odbywania stażu urzędniczego oraz przeprowadzania egzaminu

– uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowej organizacji działalności administracyjnej sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, właściwego poziomu funkcjonowania sekretariatów sądów i powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz wysokiego poziomu kultury pracy, sprawności, racjonalności, szybkości i profesjonalizmu przy wykonywaniu czynności niezbędnych do sprawnego przebiegu postępowań w sądach i w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, potrzebę zróżnicowania wynagrodzenia w zależności od stażu pracy, pełnionej funkcji oraz zajmowanego stanowiska i jego znaczenia dla funkcjonowania sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także potrzebę właściwego teoretycznego i praktycznego przygotowania do wykonywania obowiązków urzędnika sądu lub powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, specyfikę i charakter pracy urzędnika oraz szczególne wymagania dotyczące wykonywania czynności w sądach i powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu (Dz. U. z 2016 r. poz. 152) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Krajowa Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej dwóch kandydatów na członków Rady Instytutu Pamięci, nie później niż na 2 miesiące przed upływem kadencji Rady Instytutu Pamięci.”;

2) w art. 19:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokuratorów Głównej Komisji oraz oddziałowych komisji powołuje Prokurator Generalny oraz odwołuje na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prokuratorów Biura Lustracyjnego i prokuratorów oddziałowych biur lustracyjnych powołuje Prokurator Generalny oraz odwołuje na wniosek Prezesa Instytutu Pamięci.”;

3) w art. 25:

a) w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prokuratorach kierujących powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury – co do akt spraw, w tym akt podręcznych spraw, o których mowa w pkt 4;”;

b) w ust. 4 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) prokuratora kierującego powszechną jednostką organizacyjną prokuratury;”;

4) w art. 47 ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Wynagrodzenie prokuratorów Głównej Komisji określają przepisy o wynagrodzeniu prokuratorów Prokuratury Krajowej, zaś wynagrodzenie prokuratorów oddziałowych komisji określają przepisy o wynagrodzeniu prokuratorów prokuratury regionalnej. Wynagrodzenie to wraz ze związanymi z nim świadczeniami o charakterze osobowym finansowane jest ze środków Instytutu Pamięci.

6. Do prokuratorów Instytutu Pamięci stosuje się, w sprawach nieuregulowanych ustawą, przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. 177).”;

5) w art. 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do zgromadzenia i kolegium prokuratorów Głównej Komisji stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze o zgromadzeniu i kolegium prokuratury regionalnej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1218 oraz z 2010 r. Nr 182, poz. 1228) w art. 15 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prokurator Generalny wykonuje czynności, o których mowa w ust. 1, na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego oraz ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177).”.

Art. 9. W ustawie z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2013 r. poz. 186, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 53 § 39a otrzymuje brzmienie:

„§ 39a. Organem nadrzędnym nad niefinansowymi organami postępowania przygotowawczego określonymi w § 38 pkt 1–3 jest prokurator, a nad niefinansowym organem postępowania przygotowawczego określonym w § 38 pkt 4 – prokurator do spraw wojskowych.”;

2) w art. 116:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Orzecznictwu wojskowego sądu garnizonowego podlegają także sprawy o wykroczenia skarbowe popełnione przez osoby, o których mowa w art. 53 § 36, w zakresie wynikającym z art. 115 § 1a, co nie wyklucza odpowiedzialności dyscyplinarnej. W wypadku popełnienia wykroczenia skarbowego podlegającego właściwości sądów wojskowych właściwy dowódca zawiadamia niezwłocznie prokuratora do spraw wojskowych albo wojskowy sąd garnizonowy o wynikach postępowania dyscyplinarnego i zastosowanych karach dyscyplinarnych. Sprawy o wykroczenia skarbowe nie przestają podlegać orzecznictwu wojskowego sądu garnizonowego mimo zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. O popełnieniu przez żołnierza w czynnej służbie wojskowej wykroczenia skarbowego podlegającego właściwości sądów wojskowych zawiadamia się prokuratora do spraw wojskowych. Dotyczy to również wypadku przewidzianego w § 2, ale tylko w razie odmowy przyjęcia mandatu karnego lub niewiszczenia w terminie kary grzywny nałożonej w drodze mandatu karnego.

§ 4. Wojskowy sąd garnizonowy może odmówić wszczęcia postępowania w sprawie o wykroczenie skarbowe, a wszczęte umorzyć i sprawę przekazać właściwemu dowódcy z wnioskiem o wymierzenie

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328 oraz z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932.

kary przewidzianej w wojskowych przepisach dyscyplinarnych, jeżeli uzna to za wystarczającą reakcję na wykroczenie skarbowe. Przed wniesieniem aktu oskarżenia uprawnienie to przysługuje prokuratorowi do spraw wojskowych; zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.”;

- 3) w art. 121 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Oskarżycielem publicznym w postępowaniu w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe przed wojskowym sądem garnizonowym lub w sprawach o przestępstwa skarbowe przed wojskowym sądem okręgowym jest wyłącznie prokurator do spraw wojskowych.”;

- 4) w art. 134 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Organ określony w § 1 pkt 4 o wszczęciu postępowania przygotowawczego zawiadamia niezwłocznie właściwego prokuratora do spraw wojskowych.”;

- 5) w art. 167 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zażalenie na postanowienie Żandarmerii Wojskowej rozpoznaje właściwy prokurator do spraw wojskowych, a w wypadkach przewidzianych przez ustawę – sąd wojskowy.”;

- 6) art. 167a otrzymuje brzmienie:

„Art. 167a. Kasację w sprawie o wykroczenie skarbowe może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny i Rzecznik Praw Obywatelskich. Kasację taką wnieść można od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 23 września 1999 r. o zasadach pobytu wojsk obcych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz zasadach ich przemieszczania się przez to terytorium (Dz. U. z 2014 r. poz. 1077 oraz z 2015 r. poz. 1844) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W prokuraturze okręgowej w wydziale do spraw wojskowych prowadzi się sprawy karne o czyny popełnione przez żołnierzy wojsk obcych oraz członków ich personelu cywilnego w związku z pełnieniem obowiązków służbowych.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2015 r. poz. 2030 i 2199) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wynagrodzenia dla pracowników, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. b, określone są zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177) oraz ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.⁴⁾).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 197, z późn. zm.⁵⁾) uchyla się art. 61a.

Art. 13. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2013 r. poz. 395, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 32 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W sprawach osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych przepis § 3 odnosi się także do prokuratora do spraw wojskowych.”;

2) w art. 39 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Poza rozprawą o dopuszczeniu dowodu lub o jego zabezpieczeniu rozstrzyga prezes sądu, sąd albo organ prowadzący czynności wyjaśniające, a w sprawach osób podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także prokurator do spraw wojskowych.”;

3) w art. 85 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W postępowaniu przed sądem wojskowym podstawę do wszczęcia postępowania stanowi wniosek o ukaranie sporządzony lub zatwierdzony przez prokuratora do spraw wojskowych.”;

4) w art. 86 § 1 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1718 oraz z 2016 r. poz. 147.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 478, 1223, 1260, 1505 i 1618.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 765 i 1247, z 2014 r. poz. 486, 579, 786 i 969 oraz z 2015 r. poz. 21, 396, 841, 1186, 1269, 1549, 1707 i 1855.

„§ 1. O popełnieniu przez osobę wskazaną w art. 10 § 1 wykroczenia podlegającego orzecznictwu sądów wojskowych, w tym także o odmowie przyjęcia mandatu karnego lub nieuiszczeniu w terminie grzywny nałożonej w drodze mandatu zaocznego, zawiadamia się prokuratora do spraw wojskowych.”;

- 5) w art. 87 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed złożeniem wniosku o ukaranie uprawnienie do przekazania sprawy, o którym mowa w § 1, przysługuje prokuratorowi do spraw wojskowych. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje wojskowy sąd garnizonowy.”;

- 6) w art. 110 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Kasację w sprawach o wykroczenia może wnieść wyłącznie Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich, w sprawach podlegających orzecznictwu sądów wojskowych także Zastępca Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych, a w sprawach naruszenia praw dziecka także Rzecznik Praw Dziecka. Kasację można wnieść od każdego prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie sądowe.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 96 i 147) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4:

- a) w ust. 2 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) wykonywanie zadań policji sądowej w sądach wojskowych i powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, w których utworzono komórki organizacyjne do spraw wojskowych;”,

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żandarmeria Wojskowa wykonuje również czynności na polecenie sądu wojskowego i sądu powszechnego oraz prokuratora, a także organów administracji rządowej, wojskowej i samorządu terytorialnego oraz Agencji Mienia Wojskowego w zakresie, w jakim obowiązek ten wynika z odrębnych przepisów.”;

- 2) w art. 17 w ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

- „7) nakładania grzywien w drodze mandatu karnego za wykroczenia, na zasadach i w trybie określonym dla funkcjonariuszy Policji w przepisach o postępowaniu w sprawach o wykroczenia, a także wykonywania czynności sprawdzających oraz zawiadamiania prokuratora do spraw wojskowych w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury o popełnieniu wykroczenia, na zasadach i w trybie określonym w przepisach o postępowaniu karnym;”;
- 3) art. 20 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 20. Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, zakres czynności policji sądowej, wykonywanych przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej, o których mowa w art. 4 ust. 2 pkt 15, oraz sposób ich wykonywania, w tym usytuowanie policji sądowej, wykonywane przez nią czynności oraz sposób jej współdziałania z sądami wojskowymi i prokuratorami do spraw wojskowych oraz ze Służbą Więzienną, mając na względzie potrzebę zagwarantowania prawidłowego toku czynności procesowych.”;
- 4) w art. 24 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2, 10 i 12–14, osobie, wobec której została wykonana taka czynność, przysługuje zażalenie do prokuratora do spraw wojskowych w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury właściwej ze względu na miejsce dokonania czynności, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.”;
- 5) w art. 26a w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) warunki tworzenia i likwidacji izb zatrzymań, rozmieszczenie izb zatrzymań, organy wojskowe uprawnione do ich tworzenia i likwidacji, obowiązek zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i właściwego zastępcy prokuratora rejonowego do spraw wojskowych oraz warunki lokalizacji izb zatrzymań;”;
- 6) art. 28 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 28. 1. W celu odnalezienia żołnierza poszukiwanego listem gończym Żandarmeria Wojskowa może, za zgodą prokuratora do spraw wojskowych, publikować w środkach masowego przekazu dane osobowe i fotografie lub inne wizerunki tego żołnierza.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w razie zaginięcia żołnierza, z tym że zgoda prokuratora do spraw wojskowych jest w takim przypadku również wymagana.”;

7) w art. 31:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo będą nieprzydatne, wojskowy sąd okręgowy, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Prokuratora Generalnego, lub na pisemny wniosek komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i pisemnej zgody właściwego zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, może, w drodze postanowienia, zarządzić kontrolę operacyjną.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pisemną zgodę komendantowi oddziału Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, wydaje zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych właściwy ze względu na siedzibę tego komendanta.”,

c) ust. 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Kontrolę operacyjną zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Wojskowy sąd okręgowy może, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej i właściwego prokuratora do spraw wojskowych, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, wydać postanowienie o jednorazowym przedłużeniu kontroli operacyjnej, jeżeli nie ustały przyczyny zarządzenia tej kontroli.

10. W uzasadnionych przypadkach, gdy podczas stosowania kontroli operacyjnej pojawią się nowe okoliczności istotne dla zapobieżenia lub wykrycia przestępstwa albo ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, wojskowy sąd okręgowy właściwy miejscowo ze względu na siedzibę wnioskującego organu Żandarmerii Wojskowej, na pisemny wniosek Komendanta Głównego Żandarmerii

Wojskowej lub komendanta oddziału Żandarmerii Wojskowej, złożony po uzyskaniu pisemnej zgody Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej oraz właściwego prokuratora do spraw wojskowych, może, również po upływie okresów, o których mowa w ust. 9, wydawać kolejne postanowienia o przedłużeniu kontroli operacyjnej na następujące po sobie okresy, których łączna długość nie może przekraczać 12 miesięcy.”,

d) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Wnioski, o których mowa w ust. 1, 4, 9 i 10, wojskowy sąd okręgowy rozpoznaje na posiedzeniu jednoosobowo, przy czym czynności sądu związane z rozpoznaniem tych wniosków są wykonywane w warunkach przewidzianych dla przekazywania, przechowywania i udostępniania informacji niejawnych oraz z odpowiednim zastosowaniem przepisów wydanych na podstawie art. 181 § 2 Kodeksu postępowania karnego. W posiedzeniu sądu może wziąć udział wyłącznie prokurator do spraw wojskowych prokuratury okręgowej i przedstawiciel organu Żandarmerii Wojskowej wnioskującego o zarządzenie kontroli operacyjnej.”,

e) ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. Organ Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, informuje właściwego prokuratora do spraw wojskowych o wynikach kontroli operacyjnej po jej zakończeniu, a na jego żądanie – również o przebiegu tej kontroli.”,

f) w ust. 16f pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) mogą zawierać informacje, o których mowa w art. 178a i art. 180 § 3 Kodeksu postępowania karnego, z wyłączeniem informacji o przestępstwach, o których mowa w art. 240 § 1 Kodeksu karnego, albo informacje stanowiące tajemnice związane z wykonywaniem zawodu lub funkcji, o których mowa w art. 180 § 2 Kodeksu postępowania karnego, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej albo komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej przekazuje prokuratorowi do spraw wojskowych te materiały.”,

- g) w ust. 16g wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku, o którym mowa w ust. 16f pkt 2, prokurator do spraw wojskowych niezwłocznie po otrzymaniu materiałów, kieruje je do sądu, który zarządził kontrolę operacyjną albo wyraził na nią zgodę w trybie określonym w ust. 4, wraz z wnioskiem o:”

- h) ust. 16h i 16i otrzymują brzmienie:

„16h. Sąd, niezwłocznie po złożeniu wniosku przez prokuratora do spraw wojskowych, wydaje postanowienie o dopuszczeniu do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 16g pkt 2, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu, a także zarządza niezwłoczne zniszczenie materiałów, których wykorzystanie w postępowaniu karnym jest niedopuszczalne.

16i. Na postanowienie sądu w przedmiocie dopuszczenia do wykorzystania w postępowaniu karnym materiałów, o których mowa w ust. 16g pkt 2, prokuratorowi do spraw wojskowych przysługuje zażalenie. Do zażalenia stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.”

- i) ust. 17a otrzymuje brzmienie:

„17a. Wojskowy sąd okręgowy, Prokurator Generalny, zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych i organ Żandarmerii Wojskowej prowadzą rejestry postanowień, pisemnych zgód, wniosków i zarządzeń dotyczących kontroli operacyjnej oraz centralny rejestr kontroli operacyjnych. Rejestry prowadzi się w formie elektronicznej, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych.”;

- 8) w art. 32:

- a) ust. 3–4 otrzymują brzmienie:

„3. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej w sprawach o przestępstwa, o których mowa w art. 31 ust. 1, może zarządzić na czas określony czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, którego na bieżąco informuje o wynikach przeprowadzonych czynności. Zastępca

prokuratora okręgowego do spraw wojskowych może zarządzić zaniechanie czynności w każdym czasie.

3a. Przed wydaniem pisemnej zgody właściwy zastępca prokuratora okręgowego do spraw wojskowych zapoznaje się z materiałami uzasadniającymi potrzebę przeprowadzenia czynności, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Czynności, o których mowa w ust. 1 i 2, zarządza się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może, po uzyskaniu pisemnej zgody właściwego prokuratora do spraw wojskowych, jednorazowo przedłużyć stosowanie czynności, na okres nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, jeżeli nie ustały przyczyny ich zarządzenia.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej przekazuje właściwemu zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1 i 2. W postępowaniu przed sądem w odniesieniu do tych materiałów stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.”,

c) ust. 6b i 7 otrzymują brzmienie:

„6b. O wydaniu i wykonaniu zarządzenia dotyczącego zniszczenia materiałów, o których mowa w ust. 6a, organ Żandarmerii Wojskowej jest obowiązany niezwłocznie poinformować właściwego zastępcę prokuratora okręgowego do spraw wojskowych.

7. W uzasadnionych przypadkach, jeżeli podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1, pojawią się nowe okoliczności istotne dla sprawdzenia uzyskanych wcześniej wiarygodnych informacji o przestępstwie oraz ustalenia sprawców i uzyskania dowodów przestępstwa, Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej może, po uzyskaniu

pisemnej zgody właściwego prokuratora do spraw wojskowych, zarządzić kontynuowanie czynności przez czas oznaczony również po upływie okresów, o których mowa w ust. 4.”;

9) w art. 33:

a) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. O zarządzeniu, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia się niezwłocznie właściwego miejscowo, ze względu na siedzibę organu zawiadamiającego, zastępcę prokuratora okręgowego do spraw wojskowych, który może nakazać zaniechanie czynności w każdym czasie.

3. Organ Żandarmerii Wojskowej, o którym mowa w ust. 1, na bieżąco informuje prokuratora do spraw wojskowych, o którym mowa w ust. 2, o wynikach przeprowadzonych czynności.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku uzyskania dowodów pozwalających na wszczęcie postępowania karnego lub mających znaczenie dla toczącego się postępowania karnego Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej lub komendant oddziału Żandarmerii Wojskowej, za zgodą Komendanta Głównego Żandarmerii Wojskowej, przekazuje właściwemu zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych wszystkie materiały zgromadzone podczas stosowania czynności, o których mowa w ust. 1. W postępowaniu przed sądem w odniesieniu do tych materiałów stosuje się odpowiednio art. 393 § 1 zdanie pierwsze Kodeksu postępowania karnego.”;

10) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na sposób użycia lub wykorzystania środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej przez żołnierzy Żandarmerii Wojskowej osobie, wobec której zostały użyte lub wykorzystane te środki lub ta broń, przysługuje zażalenie do właściwego ze względu na miejsce zdarzenia prokuratora do spraw wojskowych prokuratury rejonowej, w terminie 7 dni od dnia zdarzenia.”;

11) w art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Na sposób przeprowadzenia czynności, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1, 2 i 10, przez żołnierzy wojskowych organów porządkowych oraz na sposób użycia lub wykorzystania przez nich środków przymusu bezpośredniego lub broni palnej osobie, wobec której zostały wykonane te czynności lub użyto lub wykorzystano środki przymusu bezpośredniego lub broń palną, przysługuje zażalenie do właściwego ze względu na miejsce dokonania czynności prokuratora do spraw wojskowych prokuratury rejonowej, w terminie 7 dni od dnia jej dokonania.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2013 r. poz. 499, z późn. zm.⁷⁾) w art. 61 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. O posiedzeniu pełnego składu Sądu Najwyższego, składu izby (izb) zawiadamia się Prokuratora Generalnego. Udział Prokuratora Generalnego lub jego zastępcy w tym posiedzeniu jest obowiązkowy. W posiedzeniach pozostałych składów Sądu Najwyższego może brać udział prokurator Prokuratury Krajowej.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 w ust. 1 pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) prokuratorzy do spraw wojskowych – prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury pełniących czynności w Departamencie do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej, w wydziałach do spraw wojskowych prokuratur okręgowych i w działach do spraw wojskowych prokuratur rejonowych;”;

2) w art. 22:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Biurze Bezpieczeństwa Narodowego,

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 504, 1031 i 1081 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1167, 1240, 1348 i 1893.

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1830.

Agencji Wywiadu oraz powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury,”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zgoda żołnierza zawodowego na pełnienie służby na stanowisku służbowym prokuratora do spraw wojskowych nie jest wymagana.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Żołnierza zawodowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, wyznacza na wskazane stanowisko służbowe kierownik instytucji cywilnej lub inny uprawniony organ, w formie przewidzianej dla tego stanowiska.”

d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Do prokuratorów do spraw wojskowych będących żołnierzami zawodowymi stosuje się również przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177).”

e) w ust. 9:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) organy wyznaczające na stanowiska służbowe w instytucjach cywilnych i odwołujące z tych stanowisk, z wyłączeniem stanowisk służbowych prokuratorów do spraw wojskowych,”

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) warunki i tryb opiniowania żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w instytucjach cywilnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, a także przełożonych uprawnionych do sporządzenia opinii, z wyłączeniem opiniowania prokuratorów do spraw wojskowych oraz określenia przełożonych prokuratorów wojskowych uprawnionych do sporządzania opinii.”

3) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. Tryb postępowania i warunki, których spełnienie jest wymagane przy wyznaczaniu żołnierzy zawodowych na stanowiska sędziów w sądach wojskowych oraz stanowiska prokuratorów do spraw wojskowych i odwoływaniu z tych stanowisk określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia

1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.”;

- 4) w art. 25 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Dowódca jednostki wojskowej, w której żołnierz zawodowy jest wyznaczony na stanowisko służbowe, może dodatkowo powierzyć żołnierzowi czasowe pełnienie obowiązków służbowych w tej jednostce na stanowisku nieobsadzonym lub obsadzonym, na którym wyznaczony żołnierz czasowo nie wykonuje zadań służbowych. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych.

1a. Minister Obrony Narodowej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, może, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, powierzyć także żołnierzowi zawodowemu pozostającemu w rezerwie kadrowej lub w dyspozycji czasowe pełnienie obowiązków służbowych w każdej jednostce wojskowej. Nie dotyczy to sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych.”;

- 5) w art. 26 ust. 18 otrzymuje brzmienie:

„18. Przepisów ust. 1–17 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych.”;

- 6) w art. 32 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Mianowanie na stopień wojskowy odpowiadający stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na sędziów sądów wojskowych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych albo stopniowi etatowemu stanowiska służbowego kandydatów na prokuratorów do spraw wojskowych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze następuje według zasad określonych dla mianowania żołnierzy zawodowych na stopień wojskowy podporucznika (podporucznika marynarki).”;

- 7) w art. 34 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych.”;

- 8) w art. 37 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych, prokuratorów do spraw wojskowych lub w instytucjach cywilnych.”;

- 9) w art. 40 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisów ust. 1–6 nie stosuje się do żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową na stanowiskach służbowych sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych.”;

- 10) w art. 45 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zwolnienie żołnierza zawodowego ze stanowiska służbowego sędziego sądu wojskowego oraz prokuratora do spraw wojskowych następuje z uwzględnieniem przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.”;

- 11) w art. 47 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Skierowanie sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych określają przepisy ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych i przepisy ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.”;

- 12) w art. 58 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Oficerowie zawodowi, z wyjątkiem oficerów zajmujących stanowiska służbowe sędziów sądów wojskowych oraz stanowiska służbowe prokuratorów do spraw wojskowych, oraz podoficerowie pełniący zawodową służbę wojskową w organach finansowych i logistycznych są zobowiązani do złożenia oświadczenia o swoim stanie majątkowym.”;

- 13) w art. 62 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Żołnierz zawodowy zajmujący stanowisko służbowe sędziego wojskowego lub prokuratora do spraw wojskowych otrzymuje dodatkowy urlop wypoczynkowy na zasadach i w wymiarze określonych odpowiednio w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.”;

- 14) w art. 80:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy miesięczne uposażenie żołnierza zawodowego pełniącego zawodową służbę wojskową na stanowisku służbowym sędziego sądu wojskowego albo prokuratora do spraw wojskowych jest niższe od miesięcznego wynagrodzenia przysługującego na równorzędnym stanowisku i pełnionej funkcji sędziego sądu powszechnego albo wysokości wynagrodzenia prokuratora na takim samym stanowisku i pełnionej funkcji, żołnierzowi przysługuje dodatek wyrównawczy w wysokości różnicy między tym wynagrodzeniem a uposażeniem należnym na zajmowanym stanowisku.”,

b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania wysokości dodatku wyrównawczego, o którym mowa w ust. 2, z uwzględnieniem określenia składników uposażenia i wynagrodzenia przyjmowanych przy obliczaniu dodatku wyrównawczego, a także terminy wypłacania tego dodatku, mając na względzie konieczność zapewnienia pełnej i niezwłocznej kompensaty różnicy w uposażeniu należnym na zajmowanym stanowisku.”;

15) w art. 85 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do sędziów sądów wojskowych oraz prokuratorów do spraw wojskowych, którym gratyfikacje jubileuszowe przysługują w wysokości i na zasadach określonych odpowiednio w przepisach ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.⁹⁾) oraz ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.”;

16) w art. 130 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prokuratorom powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury pełniącym służbę kandydacką przysługuje prawo do wynagrodzenia określone w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1781 oraz z 2016 r. poz. 147.

o prokuraturze. W takim przypadku uposażenia zasadniczego, o którym mowa w ust. 1, nie wypłaca się.”;

17) w art. 142:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierzy zawodowych pełniących zawodową służbę wojskową w czasie pokoju w instytucjach cywilnych na stanowiskach służbowych niewystępujących w strukturze organizacyjnej na czas wojny w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny, kierownik instytucji cywilnej niezwłocznie kieruje do dyrektora departamentu Ministerstwa Obrony Narodowej właściwego do spraw kadr w celu wyznaczenia do pełnienia służby w określonej jednostce wojskowej. Przepisu nie stosuje się do sędziów sądów wojskowych i prokuratorów do spraw wojskowych.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Prokuratorzy do spraw wojskowych w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny kierowani są niezwłocznie przez Prokuratora Generalnego do Ministra Obrony Narodowej w celu wyznaczenia do pełnienia służby na stanowisko prokuratora do spraw wojskowych na czas wojny.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Żołnierze zawodowi w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny mogą być kierowani do pełnienia zawodowej służby wojskowej na odpowiednich stanowiskach służbowych poza Siłami Zbrojnymi. Przepisu nie stosuje się do prokuratorów do spraw wojskowych.”;

18) w art. 151 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Żołnierz zawodowy i żołnierz pełniący służbę kandydacką otrzymuje w razie ogłoszenia mobilizacji i ogłoszenia stanu wojennego uposażenie zasadnicze według zajmowanego stanowiska służbowego i inne należności, a w czasie wojny również dodatek wojenny. Przepis art. 80 ust. 2 stosuje się.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez

nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843 oraz z 2009 r. Nr 61, poz. 498) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Odpis orzeczenia uwzględniającego skargę dotyczącą przewlekłości postępowania przygotowawczego sąd doręcza prokuratorowi przełożonemu nad prokuratorem prowadzącym lub nadzorującym postępowanie przygotowawcze. Prokurator, któremu doręczono odpis orzeczenia, jest obowiązany do podjęcia czynności nadzoru przewidzianych w przepisach ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177).”.

Art. 18. W ustawie z dnia 13 lipca 2006 r. o dokumentach paszportowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 268, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 26 w ust. 1 w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) Prokurator Krajowy i pozostali zastępcy Prokuratora Generalnego.”.

Art. 19. W ustawie z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944–1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2013 r. poz. 1388) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) kierownik powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury;”;

2) w art. 8 w pkt 13 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) w stosunku do kandydata na stanowisko prokuratora – Prokurator Generalny;”;

3) w art. 22 w ust. 1 pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) Prokuratora Generalnego oraz prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratora regionalnego oraz prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej;”.

Art. 20. W ustawie z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury (Dz. U. z 2016 r. poz. 150) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6:

a) w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1038, z 2014 r. poz. 1863 oraz z 2015 r. poz. 1274 i 2281.

„4) 3 członków wskazanych przez Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym;” ,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Minister Sprawiedliwości na 3 miesiące przed dniem upływu kadencji członków Rady zwraca się do Krajowej Rady Sądownictwa, Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego, podstawowych jednostek organizacyjnych szkół wyższych prowadzących kształcenie na kierunku prawo, Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej, Prezesa Krajowej Rady Radców Prawnych oraz Prezesa Krajowej Rady Notarialnej o wskazanie kandydatów na członków Rady. Wskazanie kandydatów następuje najpóźniej na 30 dni przed dniem upływu kadencji członków Rady.”;

2) w art. 12:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Dyrektor Krajowej Szkoły jest powoływany i odwoływany przez Ministra Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Sądownictwa oraz Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym. Kadencja Dyrektora Krajowej Szkoły trwa 5 lat.

2. Jeżeli Krajowa Rada Sądownictwa lub Krajowa Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, w terminie 30 dni od dnia przedstawienia zamiaru powołania Dyrektora Krajowej Szkoły, nie wyrazi opinii, o której mowa w ust. 1, uznaje się, że opinia jest pozytywna.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku powołania sędziego lub prokuratora do pełnienia funkcji Dyrektora Krajowej Szkoły, Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny na wniosek Prokuratora Krajowego deleguje odpowiednio sędziego lub prokuratora do Krajowej Szkoły na czas trwania kadencji na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U.

z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.¹¹⁾) lub w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177).”

c) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Co najmniej jednym z zastępców Dyrektora Krajowej Szkoły jest prokurator albo prokurator w stanie spoczynku.”;

3) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister Sprawiedliwości zawiesza w czynnościach służbowych Dyrektora Krajowej Szkoły będącego sędzią lub prokuratorem, przeciwko któremu wszczęto postępowanie dyscyplinarne na zasadach określonych odpowiednio w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych lub w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze.”;

4) w art. 15a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny może zlecić Krajowej Szkole przeprowadzenie dodatkowych szkoleń, nieuwzględnionych w harmonogramie, dla prokuratorów, asesorów prokuratury, asystentów prokuratorów oraz urzędników prokuratury.”;

5) w art. 15b:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Harmonogram uwzględnia potrzeby szkoleniowe zgłaszane przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego, Prokuratora Krajowego, Krajową Radę Sądownictwa, Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, prezesów sądów apelacyjnych oraz prokuratorów regionalnych.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny, po uzyskaniu stanowiska Prokuratora Krajowego, może, w terminie 30 dni od dnia otrzymania harmonogramu, zaproponować wprowadzenie do niego zmian.”;

6) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595, 1781 oraz z 2016 r. poz. 147.

„1. Minister Sprawiedliwości ogłasza, w drodze zarządzenia, w zależności od potrzeb kadrowych sądów i prokuratury, nabór na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską i jednocześnie wyznacza limity przyjęć na te aplikacje. Wyznaczając limit przyjęć na aplikację prokuratorską, Minister Sprawiedliwości zasięga opinii Prokuratora Krajowego.”;

7) w art. 19 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;”;

8) w art. 20:

a) w ust. 2:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) 3 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa, które podlegają sprawdzeniu w toku konkursu;”;

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) przedstawiciel Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.”;

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. Jeżeli wymagają tego względy organizacyjne wynikające z dużej liczby kandydatów, Minister Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły może zarządzić przeprowadzenie testu w siedzibach wybranych sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych. Przebieg testu nadzorują zespoły powołane przez Ministra Sprawiedliwości w uzgodnieniu z prezesem sądu apelacyjnego lub prokuratorem regionalnym, właściwymi ze względu na miejsce przeprowadzania testu.

6. W skład zespołów wchodzi sędziowie i prokuratorzy oraz urzędnicy sądów i prokuratury z obszarów właściwości sądów apelacyjnych lub prokuratur regionalnych, o których mowa w ust. 5. Liczba członków zespołu jest uwarunkowana liczbą kandydatów dopuszczonych do testu, nie może być jednak większa niż siedem osób.”;

9) w art. 34:

a) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;”;

b) w ust. 5:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) 7 prokuratorów wskazanych przez Prokuratora Generalnego po uzgodnieniu z Prokuratorem Krajowym spośród prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratur regionalnych lub prokuratorów prokuratur okręgowych, specjalistów z poszczególnych dziedzin prawa i nauk pokrewnych objętych zakresem egzaminu;”;

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przedstawiciela Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.”;

10) w art. 35:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dyrektor Krajowej Szkoły, w terminie 14 dni od dnia zakończenia egzaminu prokuratorowskiego, sporządza i przekazuje Prokuratorowi Generalnemu listę klasyfikacyjną egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorowskiej, zwaną dalej „listą egzaminowanych aplikantów”. Lista ta zawiera imiona i nazwiska egzaminowanych aplikantów, z podaniem liczby punktów uzyskanych na egzaminie przez każdego aplikanta oraz liczby porządkowej

wskazującej jego miejsce na liście. Warunkiem umieszczenia na tej liście jest złożenie egzaminu prokuratorskiego z wynikiem pozytywnym.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prokurator Generalny przedstawia egzaminowanemu aplikantowi propozycję pracy na stanowisku asesora prokuratury w powszechnej jednostce organizacyjnej prokuratury według kolejności miejsca zajmowanego na liście egzaminowanych aplikantów.”,

c) uchyla się ust. 6.

Art. 21. W ustawie z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474, z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 18 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prokuratorzy do spraw wojskowych ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za przewinienia dyscyplinarne na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177).”;

2) w art. 50:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Ministra Obrony Narodowej lub kierownika instytucji cywilnej – postępowanie dyscyplinarne wszczyna, a wszczęte przejmuje, prokurator do spraw wojskowych.”,

b) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Prokurator do spraw wojskowych, który wszczął lub przejął postępowanie dyscyplinarne na podstawie ust. 1 pkt 3, występuje do wojskowego sądu garnizonowego z wnioskiem o wydanie orzeczenia. Wojskowy sąd garnizonowy, rozpoznając wniosek prokuratora do spraw wojskowych, może wydać orzeczenie, o którym mowa w art. 61.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, właściwy jest prokurator do spraw wojskowych prokuratury rejonowej obejmującej swoją właściwością jednostkę wojskową lub instytucję cywilną, w której żołnierz pełnił służbę w sytuacji, o której mowa w art. 6 ust. 1.”;

3) w art. 71 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) na wniosek prokuratora do spraw wojskowych lub organu kontroli;”;

4) w art. 76 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Uprawnienie do nadzoru nad wykonaniem ukarania przysługuje organowi, który zarządził wykonanie ukarania, wyższemu przełożonemu dyscyplinarnemu oraz prokuratorowi do spraw wojskowych.”;

5) w art. 79 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) warunki tworzenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, podczas odbywania tej kary, oraz warunki, jakim powinny one odpowiadać, z uwzględnieniem rozmieszczenia tych pomieszczeń w izbach zatrzymań, organów wojskowych uprawnionych do tworzenia i znoszenia tych pomieszczeń, obowiązku zawiadamiania o tym wojskowego sądu garnizonowego i właściwego zastępcy prokuratora rejonowego do spraw wojskowych, warunków lokalizacji i wyposażenia tych pomieszczeń, szczegółowych warunków, jakim powinny odpowiadać te pomieszczenia, w szczególności zapewniających wymaganą minimalną powierzchnię, oraz warunków wydzielania i lokalizacji pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, podczas odbywania tej kary”.

Art. 22. W ustawie z dnia 20 stycznia 2011 r. o odpowiedzialności majątkowej funkcjonariuszy publicznych za rażące naruszenie prawa (Dz. U. Nr 34, poz. 173) w art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Po wpłynięciu wniosku, o którym mowa w ust. 1, prokurator przeprowadza postępowanie wyjaśniające zmierzające do ustalenia przesłanek uzasadniających wytoczenie na rzecz podmiotu odpowiedzialnego powództwa o odszkodowanie przeciwko funkcjonariuszowi publicznemu z tytułu szkody wyrządzonej przy wykonywaniu władzy publicznej z rażącym naruszeniem prawa. Do przeprowadzenia tego postępowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 69 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. poz. 177).”.

Art. 23. W ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 126, poz. 714, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 203, poz. 1192, z 2014 r. poz. 512 oraz z 2015 r. poz. 694 i 1224.

- 1) w art. 3 w ust. 2 uchyla się pkt 6;
- 2) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Art. 36. 1. Jeżeli na stanowisko sędziowskie albo asesorskie swoje kandydatury zgłosiły osoby, wykonujące zawód adwokata, radcy prawnego, notariusza albo zajmujące stanowisko prokuratora, asesora prokuratorskiego, radcy, starszego radcy lub wiceprezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa, o posiedzeniu zespołu zawiadamia się odpowiednio: Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Notarialną, Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedstawiciel Naczelnej Rady Adwokackiej, Krajowej Rady Radców Prawnych, Krajowej Rady Notarialnej, Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym, Prezesa Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa może wziąć udział w posiedzeniu zespołu z głosem doradczym.”;

- 3) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uczestnik postępowania może odwołać się do Sądu Najwyższego z powodu sprzeczności uchwały Rady z prawem, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej. Odwołanie nie przysługuje w sprawach określonych w art. 3 ust. 2 pkt 2 niniejszej ustawy.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 25 czerwca 2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 1064, z późn. zm.¹³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informację, o której mowa w ust. 1, Prezes Trybunału przekazuje: Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej, Prezesowi Rady Ministrów, Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego, Prezesowi Naczelnego Sądu Administracyjnego, Przewodniczącemu Krajowej Rady Sądownictwa, Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu, Rzecznikowi Praw Obywatelskich, Rzecznikowi Praw Dziecka, Prezesowi Najwyższej

¹³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1928, 2129, 2147 i 2217.

Izby Kontroli, Przewodniczącemu Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji oraz Prezesowi Narodowego Banku Polskiego.”;

2) w art. 56 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) Prokurator Generalny lub jego zastępcy;”;

3) w art. 57 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach, w których Trybunał orzeka w pełnym składzie, uczestniczy osobiście Prokurator Generalny lub jeden z zastępców Prokuratora Generalnego, a w sprawach, w których Trybunał orzeka w innych składach, przedstawicielem Prokuratora Generalnego może być prokurator Prokuratury Krajowej.”.

Art. 25. W ustawie z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1311 i 1513) uchyla się art. 6.

Art. 26. § 1. Znosi się Prokuraturę Generalną.

§ 2. Tworzy się Prokuraturę Krajową.

Art. 27. § 1. Prokurator Generalny powołany do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy powraca na poprzednio zajmowane stanowisko służbowe albo przechodzi w stan spoczynku, jeśli sprawował funkcję przez okres co najmniej 3 lat.

§ 2. Jeśli poprzednio zajmowane stanowisko służbowe zostało zniesione, Prokurator Generalny powołany do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych zostaje przeniesiony na inne równorzędne stanowisko do zajmowanego poprzednio.

Art. 28. § 1. Do dnia powołania Prokuratora Krajowego oraz pozostałych zastępców Prokuratora Generalnego ich zadania wykonują zastępcy Prokuratora Generalnego powołani do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 2. Do dnia powołania prokuratorów Prokuratury Krajowej ich zadania w Prokuraturze Krajowej wykonują prokuratorzy dotychczasowej Prokuratury Generalnej.

Art. 29. § 1. Znosi się prokuratury apelacyjne.

§ 2. Tworzy się prokuratury regionalne.

Art. 30. Do dnia powołania prokuratorów prokuratur regionalnych ich zadania w prokuraturze regionalnej wykonują prokuratorzy dotychczasowych prokuratur apelacyjnych.

Art. 31. § 1. Znosi się wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury: Naczelną Prokuraturę Wojskową, wojskowe prokuratury okręgowe i wojskowe prokuratury garnizonowe.

§ 2. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury można utworzyć komórki organizacyjne właściwe w sprawach wojskowych:

- 1) Departament do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej;
- 2) wydziały do spraw wojskowych w prokuraturach okręgowych;
- 3) działy do spraw wojskowych w prokuraturach rejonowych.

Art. 32. Obowiązki i uprawnienia Naczelnego Prokuratora Wojskowego, wojskowych prokuratorów okręgowych i wojskowych prokuratorów garnizonowych w sprawach wynikających z ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1414, z późn. zm.¹⁴⁾) przejmuje Prokurator Generalny.

Art. 33. Z dniem zniesienia wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury prokuratorzy dotychczasowych wojskowych prokuratur garnizonowych stają się prokuratorami prokuratur rejonowych, w których utworzono działy do spraw wojskowych.

Art. 34. Prezes Rady Ministrów powoła Prokuratora Krajowego oraz innych zastępców Prokuratora Generalnego spośród kandydatów przedstawionych przez Prokuratora Generalnego, po uzyskaniu opinii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Powołanie zastępcy Prokuratora Generalnego do Spraw Wojskowych następuje po uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej. O powołaniu Dyrektora Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu Prokurator Generalny informuje niezwłocznie Prezesa Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

¹⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1822 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1217, 1268 i 1830.

Art. 35. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów Prokuratury Krajowej spośród prokuratorów Prokuratury Generalnej, prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratorów prokuratur apelacyjnych, prokuratorów prokuratur okręgowych, prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych i prokuratorów wojskowych prokuratur garnizonowych, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Dla prokuratorów Prokuratury Generalnej, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów Prokuratury Krajowej, okres pracy na stanowisku prokuratora Prokuratury Generalnej zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce awansowej.

§ 3. Dla prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów Prokuratury Krajowej, okres pracy lub służby na stanowisku prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego lub uposażenia wojskowego w stawce awansowej.

Art. 36. § 1. Prokurator Generalny przenosi prokuratorów Prokuratury Generalnej oraz prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, których nie powołał do Prokuratury Krajowej, na inne stanowisko służbowe w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury z zachowaniem tytułu „prokuratora byłej Prokuratury Generalnej” lub „prokuratora byłej Naczelnej Prokuratury Wojskowej” oraz prawa do wynagrodzenia nabytego na dotychczas zajmowanym stanowisku, kierując się przy tym ich dotychczasowym miejscem zamieszkania lub miejscem pracy.

§ 2. Przy wykonywaniu czynności służbowych prokurator dotychczasowej Prokuratury Generalnej oraz prokurator dotychczasowej Naczelnej Prokuratury Wojskowej posługują się wyłącznie tytułem prokuratora związanym z aktualnie zajmowanym stanowiskiem służbowym.

§ 3. Wynagrodzenie prokuratora Prokuratury Generalnej oraz uposażenie prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej, którzy zostali przeniesieni na inne stanowisko służbowe w związku ze zmianą ustroju prokuratury, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratora Prokuratury Krajowej.

Art. 37. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów wykonujących czynności w Departamencie do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Prokuraturze Krajowej oraz w Wydziałach Zamiejscowych Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej spośród prokuratorów powszechnych i wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Prokuratorzy delegowani do Wydziałów Zamiejscowych Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej mogą być delegowani na okres próby nieprzekraczający 1 roku.

§ 3. Do czasu powołania prokuratorów wykonujących czynności w Departamencie do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Prokuraturze Krajowej ich zadania w Prokuraturze Krajowej wykonują prokuratorzy dotychczasowego Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji w Prokuraturze Generalnej.

§ 4. Do czasu powołania prokuratorów wykonujących czynności w Wydziałach Zamiejscowych Departamentu do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji Prokuratury Krajowej ich zadania w wydziałach zamiejscowych wykonują prokuratorzy dotychczasowych wydziałów do spraw przestępczości zorganizowanej i korupcji w prokuraturach apelacyjnych.

Art. 38. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów prokuratur regionalnych spośród prokuratorów dotychczasowych prokuratur apelacyjnych i prokuratorów prokuratur okręgowych, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Dla prokuratorów dotychczasowych prokuratur apelacyjnych i prokuratorów prokuratur okręgowych, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów prokuratur regionalnych, okres pracy na poprzednio zajmowanym stanowisku zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce awansowej.

Art. 39. § 1. Prokurator Generalny przenosi prokuratorów dotychczasowych prokuratur apelacyjnych, których nie powołał do prokuratur regionalnych, na inne stanowisko służbowe w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury

z zachowaniem tytułu „prokuratora byłej Prokuratury Apelacyjnej” oraz prawa do wynagrodzenia nabytego na dotychczas zajmowanym stanowisku, kierując się przy tym ich dotychczasowym miejscem zamieszkania lub miejscem pracy. Przepis art. 36 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Wynagrodzenie dotychczasowych prokuratorów prokuratur apelacyjnych, którzy zostali przeniesieni na inne stanowisko służbowe w związku ze zmianą ustroju prokuratury, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratora prokuratury regionalnej.

Art. 40. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów prokuratur okręgowych, w których utworzono wydziały do spraw wojskowych, spośród prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Dla prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych, którzy zostaną powołani na stanowiska prokuratorów prokuratur okręgowych, okres pracy lub służby na poprzednio zajmowanym stanowisku zalicza się do okresu pracy wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego lub uposażenia wojskowego w stawce awansowej.

Art. 41. § 1. Prokurator Generalny przenosi prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych, których nie powołał do prokuratur okręgowych, na inne stanowisko służbowe w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury z zachowaniem tytułu „prokuratora byłej Wojskowej Prokuratury Okręgowej” oraz prawa do wynagrodzenia nabytego na dotychczas zajmowanym stanowisku, kierując się przy tym ich dotychczasowym miejscem zamieszkania lub miejscem pracy. Przepis art. 36 § 2 stosuje się odpowiednio.

§ 2. Wynagrodzenie prokuratora wojskowej prokuratury okręgowej, który został przeniesiony na inne stanowisko służbowe w związku ze zmianą ustroju prokuratury, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratora prokuratury okręgowej.

Art. 42. Do czasu powołania prokuratorów prokuratur okręgowych, w których utworzono wydziały do spraw wojskowych, ich zadania w prokuraturach okręgowych wykonują prokuratorzy wojskowych prokuratur okręgowych.

Art. 43. § 1. Prokurator wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury pełniący zawodową służbę wojskową może złożyć sprzeciw od powołania, o którym mowa w art. 36 § 1 i art. 41 § 1, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji Prokuratora Generalnego. Złożenie sprzeciwu oznacza rezygnację z pełnienia dalszej służby w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury i pozostawanie do dyspozycji Ministra Obrony Narodowej.

§ 2. Okres pracy lub służby na stanowisku prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury zalicza się do okresu wymaganego do uzyskania wynagrodzenia zasadniczego w stawce wyższej na stanowisku prokuratora powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury lub odpowiednio do kształtowania składników uposażenia.

Art. 44. § 1. W przypadku zwolnienia prokuratora pełniącego zawodową służbę wojskową pozostaje on na stanowisku prokuratora w danej jednostce organizacyjnej prokuratury, niezależnie od liczby stanowisk prokuratora w tej jednostce.

§ 2. Prawo do emerytury lub renty wojskowej ulega zawieszeniu, jeżeli osoba, o której mowa w § 1, po zwolnieniu z zawodowej służby wojskowej pozostaje na stanowisku prokuratora.

§ 3. W przypadku zbiegu prawa do uposażenia w stanie spoczynku z prawem do emerytury lub renty wojskowej wypłaca się osobie uprawnionej wyłącznie świadczenie wyższe albo przez nią wybrane.

Art. 45. § 1. Uposażenie Prokuratora Generalnego powołanego do pełnienia funkcji na podstawie przepisów dotychczasowych, który przeszedł w stan spoczynku w myśl art. 27 § 1, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratora Prokuratury Krajowej.

§ 2. Uposażenie prokuratorów Prokuratury Generalnej i uposażenie prokuratorów dotychczasowych prokuratur apelacyjnych, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia odpowiednio prokuratorów Prokuratury Krajowej i prokuratorów prokuratur regionalnych.

§ 3. Uposażenie prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratorów wojskowych prokuratur okręgowych i prokuratorów wojskowych

prokuratorów garnizonowych, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia odpowiednio: prokuratorów Prokuratury Krajowej, prokuratorów prokuratorów okręgowych i prokuratorów prokuratorów rejonowych. Uposażenie prokuratorów Naczelnej Prokuratury Wojskowej, prokuratorów wojskowych prokuratorów okręgowych i prokuratorów wojskowych prokuratorów garnizonowych, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku, oraz uposażenie rodzinne członków ich rodzin ustala Prokurator Generalny, a wypłaca wojskowy organ emerytalny.

§ 4. Uposażenie prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu: Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz Biura Lustracyjnego, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratorów Prokuratury Krajowej. Uposażenie prokuratorów Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu: oddziałowych komisji ścigania zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu oraz oddziałowych biur lustracyjnych, którzy zostali przeniesieni w stan spoczynku, jest waloryzowane w terminach i w wysokości odpowiadających zmianom wynagrodzenia prokuratorów prokuratorów regionalnych.

Art. 46. W przypadku utraty uprawnień do stanu spoczynku i uposażenia w sytuacjach, o których mowa w art. 104 § 5 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 133, z późn. zm.¹⁵⁾), do prokuratorów w stanie spoczynku wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się przepisy ustawy z dnia 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2015 r. poz. 330 i 1830).

Art. 47. § 1. Prokurator pozostający w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy w stanie spoczynku może wrócić na swój wniosek do służby na ostatnio zajmowane stanowisko lub stanowisko równorzędne. Uprawnienie to nie dotyczy prokuratorów, którzy odeszli w stan spoczynku z przyczyn zdrowotnych.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 509, 694, 1066, 1224, 1309, 1311, 1418, 1595 i 1781 oraz z 2016 r. poz. 147.

§ 2. Decyzję w sprawie wniosku, o którym mowa w § 1, podejmuje Prokurator Generalny.

§ 3. Prokurator przywrócony do służby na wniosek, o którym mowa w § 1, może w każdym czasie wrócić na swój wniosek na poprzednio zajmowany stan spoczynku za miesięcznym wypowiedzeniem.

§ 4. Prokurator Generalny nie może odmówić uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 3.

Art. 48. § 1. Delegacje przyznane na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują moc i stają się delegacjami na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Delegacje do Prokuratury Generalnej przyznane na podstawie przepisów dotychczasowych tracą moc po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 3. Delegacje do pełnienia funkcji przyznane na podstawie przepisów dotychczasowych tracą moc po upływie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że Prokurator Generalny zarządzi inaczej.

§ 4. Delegacje do prokuratury apelacyjnej przyznane na podstawie przepisów dotychczasowych stają się delegacjami do prokuratury regionalnej utworzonej w miejsce prokuratury apelacyjnej na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 49. Osoby mianowane na stanowiska asesorów prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury na podstawie przepisów dotychczasowych stają się asesorami prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 50. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, mianuje asesorów dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury na stanowiska asesorów prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

§ 2. Okres służby wojskowej na stanowisku asesora dotychczasowej wojskowej jednostki organizacyjnej prokuratury zalicza się do okresu pracy na stanowisku asesora prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury.

Art. 51. § 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wygasają kadencje prokuratorów powołanych do pełnienia funkcji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 2. Do czasu powołania prokuratorów, o których mowa w art. 53 § 1, ich zadania wykonują prokuratorzy apelacyjni, okręgowi i rejonowi oraz ich zastępcy, a także pozostali prokuratorzy powołani do pełnienia funkcji w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 52. Wymagań dotyczących zajmowania stanowiska prokuratora, określonych w art. 75 § 1 pkt 1 i 8 ustawy wymienionej w art. 1 nie stosuje się do osoby zajmującej stanowisko prokuratora w dniu wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 53. § 1. Prokurator Generalny, na wniosek Prokuratora Krajowego, powoła prokuratorów regionalnych, okręgowych i rejonowych oraz ich zastępców, a także pozostałych prokuratorów pełniących funkcje w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, w terminie 60 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Powołanie zastępcy prokuratora okręgowego do spraw wojskowych i zastępcy prokuratora rejonowego do spraw wojskowych następuje po uzgodnieniu z Ministrem Obrony Narodowej.

Art. 54. § 1. Znosi się Krajową Radę Prokuratury.

§ 2. Tworzy się Krajową Radę Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym.

Art. 55. Mandat członka Krajowej Rady Prokuratury wygasa z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 56. Wnioski o wyrażenie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska prokuratora po ukończeniu przez niego 67. roku życia albo po osiągnięciu wieku przewidzianego odpowiednio w art. 69 § 1a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, w tym dotyczące przejścia w stan spoczynku z uwagi na stan zdrowia i dalsze zajmowanie stanowiska prokuratora, złożone i niezaopiniowane przez Krajową Radę Prokuratury przekazuje się Prokuratorowi Generalnemu do decyzji.

Art. 57. Dokumentację z działalności Krajowej Rady Prokuratury przekazuje się Prokuratorowi Generalnemu.

Art. 58. § 1. Skład pierwszej Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym ustala Minister Sprawiedliwości w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

§ 2. Pierwsze posiedzenie Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym odbywa się w terminie nieprzekraczającym 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 59. § 1. Pierwsze posiedzenie zgromadzenia prokuratorów w prokuraturze regionalnej oraz pierwsze posiedzenie wspólnie obradującego zgromadzenia prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i zgromadzenia prokuratorów Biura Lustracyjnego odbywa się w terminie nieprzekraczającym 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Do czasu pierwszego posiedzenia zgromadzeń, o których mowa w § 1, zadania i kompetencje tych zgromadzeń wykonują odpowiednie zgromadzenia prokuratorów utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 60. § 1. Pierwsze posiedzenia kolegium prokuratury regionalnej, kolegium prokuratury okręgowej, kolegium prokuratorów Głównej Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu i kolegium prokuratorów Biura Lustracyjnego odbywają się przed upływem 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Do czasu pierwszego posiedzenia kolegiów, o których mowa w § 1, zadania i kompetencje tych kolegiów wykonują odpowiednie kolegia utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 61. § 1. Niezakończone postępowania w sprawach osobowych prowadzi się w dalszym ciągu na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 2. Niezakończone postępowania w sprawach obsadzenia wolnego stanowiska prokuratora Prokuratury Generalnej, prokuratora prokuratury apelacyjnej, prokuratora Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, prokuratora prokuratury okręgowej, prokuratora prokuratury rejonowej oraz prokuratora wojskowej jednostki organizacyjnej

prokuratury prowadzone na podstawie przepisów dotychczasowych pozostawia się bez rozstrzygnięcia.

Art. 62. § 1. Stosunki pracy asystentów prokuratorów, urzędników i innych pracowników zatrudnionych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury zawarte na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują moc.

§ 2. Stosunki pracy asystentów prokuratora w Prokuraturze Generalnej zawarte na podstawie przepisów dotychczasowych stają się stosunkami pracy asystentów prokuratora w Prokuraturze Krajowej w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1. Jeżeli wynagrodzenie asystenta prokuratora w Prokuraturze Krajowej jest niższe od dotychczas pobieranego na stanowisku asystenta prokuratora w Prokuraturze Generalnej, zachowuje on wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

§ 3. Urzędnicy i inni pracownicy Prokuratury Generalnej stają się urzędnikami i pracownikami Prokuratury Krajowej.

§ 4. Urzędnicy i inni pracownicy Naczelnej Prokuratury Wojskowej stają się urzędnikami i pracownikami Prokuratury Krajowej.

§ 5. Asystenci prokuratorów, urzędnicy i inni pracownicy dotychczasowych prokuratur apelacyjnych stają się asystentami prokuratorów, urzędnikami i pracownikami prokuratur regionalnych.

§ 6. Urzędnicy i inni pracownicy dotychczasowych wojskowych prokuratur okręgowych i wojskowych prokuratur garnizonowych stają się urzędnikami i pracownikami prokuratur okręgowych i rejonowych, w których utworzono komórki organizacyjne właściwe w sprawach wojskowych. Jeżeli wynagrodzenie urzędnika lub innego pracownika jest niższe od pobieranego na uprzednio zajmowanym stanowisku, zachowuje on wynagrodzenie w dotychczasowej wysokości.

§ 7. Urzędnikom i innym pracownikom, o których mowa w § 4 i 6, którzy złożą sprzeciw w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o mianowaniu albo przeniesieniu na odpowiednie stanowiska w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, Minister Obrony Narodowej wyznacza odpowiednie miejsce pracy w charakterze cywilnych pracowników wojska w Siłach Zbrojnych.

Art. 63. Czynności prokuratorów, asesorów prokuratury w powszechnych i wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury, aplikantów prokuratorskich, asystentów prokuratorów, urzędników i innych pracowników jednostek organizacyjnych prokuratury dokonane przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, są skuteczne.

Art. 64. § 1. Postępowania wyjaśniające i postępowania dyscyplinarne prowadzone przeciwko prokuratorom i asesorom prokuratury w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury, prokuratorom i asesorom wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury oraz prokuratorom Instytutu Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu, niezakończone prawomocnie do dnia wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, toczą się odpowiednio przed rzecznikiem dyscyplinarnym oraz sądem dyscyplinarnym – właściwymi po wejściu w życie ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Do czasu wyboru członków sądów dyscyplinarnych oraz rzeczników dyscyplinarnych kontynuują swoją działalność sądy dyscyplinarne działające przy Prokuratorze Generalnym, utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych, oraz Rzecznik Dyscyplinarny Prokuratora Generalnego, a także rzecznicy dyscyplinarni prokuratorów apelacyjnych wyznaczeni na podstawie przepisów dotychczasowych. Sprawy należące do właściwości sądów dyscyplinarnych, dotyczące prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury rozpoznają sądy dyscyplinarne właściwe dla prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych, zaś funkcję rzecznika dyscyplinarnego pełni prokurator wyznaczony na podstawie przepisów dotychczasowych.

§ 3. Wszczęte i niezakończone prawomocnie postępowania dyscyplinarne prowadzone na podstawie art. 50 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474, z 2012 r. poz. 1529 oraz z 2015 r. poz. 1830) przejmuje do prowadzenia właściwy prokurator działu do spraw wojskowych prokuratury rejonowej obejmującej swoją właściwością jednostkę wojskową lub instytucję cywilną, w której żołnierz pełnił służbę w sytuacji, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej.

§ 4. Niezakończone prawomocnie postępowania dyscyplinarne prowadzone wobec asystentów prokuratorów, urzędników i pracowników powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury są prowadzone w dalszym ciągu na podstawie przepisów dotychczasowych, z zastrzeżeniem że postępowanie dyscyplinarne przed sądem dyscyplinarnym toczy się jawnie.

§ 5. Niezakończone postępowania dyscyplinarne prowadzone wobec urzędników i innych pracowników dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury są prowadzone w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury w dalszym ciągu.

§ 6. Nierozpoznane petycje, skargi i wnioski, które wpłynęły do dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, przejmuje do rozpoznania zastępca prokuratora okręgowego lub rejonowego w jednostkach prokuratury, w których utworzono wydziały i działy do spraw wojskowych.

§ 7. Akta postępowań dyscyplinarnych prawomocnie zakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, podlegają udostępnieniu na zasadach określonych w tej ustawie.

Art. 64a. Do przewinień dyscyplinarnych popełnionych przed dniem wejścia w życie ustawy, o której mowa w art. 1, stosuje się przepisy o przedawnieniu karalności przewinień dyscyplinarnych w brzmieniu nadanym tą ustawą, chyba że termin przedawnienia już upłynął.

Art. 65. § 1. Mienie pozostające w dyspozycji powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury utworzonych na podstawie przepisów dotychczasowych pozostaje w dyspozycji powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 2. Należności i zobowiązania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury utworzonych na podstawie przepisów dotychczasowych są należnościami i zobowiązaniami powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

§ 3. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez powszechne jednostki organizacyjne prokuratury utworzone na podstawie przepisów dotychczasowych oraz prawa i obowiązki wynikające z umów

i porozumień zawartych na ich rzecz przechodzą na powszechne jednostki organizacyjne prokuratury w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 66. § 1. Mienie ruchome oraz dokumentację, z wyjątkiem dokumentacji, o której mowa w § 3, pozostające do dnia 4 kwietnia 2016 r. w dyspozycji dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury kierownicy jednostek organizacyjnych właściwych w sprawach gospodarki mieniem podległych Ministrowi Obrony Narodowej przełączą prokuratorom kierującym właściwymi powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury, w których utworzono Departament do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej oraz wydziały do spraw wojskowych prokuratury okręgowej i działy do spraw wojskowych prokuratury rejonowej. Z czynności przekazania mienia oraz dokumentacji sporządza się protokół zdawczo-odbiorczy.

§ 2. Części nieruchomości pozostające do dnia 4 kwietnia 2016 r. w dyspozycji wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury odpowiedni kierownicy jednostek organizacyjnych właściwych w sprawach gospodarki nieruchomościami podległych Ministrowi Obrony Narodowej udostępnią w drodze porozumienia prokuratorom kierującym właściwymi powszechnymi jednostkami organizacyjnymi prokuratury, w których utworzono Departament do Spraw Wojskowych w Prokuraturze Krajowej oraz wydziały do spraw wojskowych prokuratury okręgowej i działy do spraw wojskowych prokuratury rejonowej. Z czynności przekazania nieruchomości sporządza się protokół zdawczo-odbiorczy.

§ 3. Do postępowania z dokumentacją dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury, z wyjątkiem dokumentacji podlegającej przekazaniu na podstawie § 2, stosuje się przepisy właściwe dla postępowania z dokumentacją w organach i jednostkach organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej.

§ 4. Należności i zobowiązania dotychczasowych wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury stają się należnościami i zobowiązaniami odpowiednio Prokuratury Krajowej, prokuratorów okręgowych i rejonowych, w których utworzono wydziały i działy do spraw wojskowych.

§ 5. Prawa i obowiązki wynikające z umów i porozumień zawartych przez dotychczasowe wojskowe jednostki organizacyjne prokuratury lub na ich rzecz

przejmują odpowiednio Prokuratura Krajowa, prokuratury okręgowe i rejonowe, w których utworzono wydziały i działy do spraw wojskowych.

Art. 67. § 1. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, kategorie spraw prowadzonych w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury na podstawie przepisów dotychczasowych, które zostaną przekazane do dalszego prowadzenia przez komórki organizacyjne prokuratury utworzone w celu realizacji zadań, o których mowa w art. 19 § 4, art. 20 § 3, art. 22 § 2 i art. 23 § 2 ustawy, o której mowa w art. 1, a także sposób, tryb oraz terminy ich przekazania.

§ 2. Wykonanie zarządzenia, o którym mowa w § 1, nie może tamować toku czynności procesowych prowadzonych w sprawie.

§ 3. Sprawy przejęte do dalszego prowadzenia zostaną wykreślone z dotychczasowych repertoriów i zarejestrowane w nowych komórkach organizacyjnych prokuratury na podstawie zarządzenia, o którym mowa w § 1. Zarządzenie to dotyczy także elektronicznych baz danych.

Art. 68. § 1. Prokurator Generalny określi, w drodze zarządzenia, kategorie spraw prowadzonych w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury na podstawie przepisów dotychczasowych, które zostaną przekazane do dalszego prowadzenia przez komórki organizacyjne właściwe w sprawach wojskowych, o których mowa w art. 31 § 2, oraz komórki organizacyjne utworzone w celu realizacji zadań, o których mowa art. 19 § 4, art. 20 § 3, art. 22 § 2 i art. 23 § 2 ustawy, o której mowa w art. 1, a także sposób, tryb oraz terminy ich przekazania.

§ 2. Wykonanie zarządzenia, o którym mowa w § 1, nie może tamować toku czynności procesowych prowadzonych w sprawie.

§ 3. Sprawy przejęte do dalszego prowadzenia zostaną wykreślone z dotychczasowych repertoriów i zarejestrowane w nowych komórkach organizacyjnych prokuratury na podstawie zarządzenia, o którym mowa w § 1. Zarządzenie to dotyczy także elektronicznych baz danych.

Art. 69. W sprawach nieuregulowanych w niniejszej ustawie lub w przepisach odrębnych do prokuratorów powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury niebędących żołnierzami zawodowymi stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów

państwowych (Dz. U. z 2013 r. poz. 269, z 2014 r. poz. 1199 oraz z 2015 r. poz. 1220) oraz ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2014 r. poz. 1502, z późn. zm.¹⁶⁾).

Art. 70. Ilekroć w dotychczasowych przepisach jest mowa o prokuratorze wojskowym należy przez to rozumieć prokuratora do spraw wojskowych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 1.

Art. 71. Do dnia 4 kwietnia 2016 r. do prokuratorów wojskowych jednostek organizacyjnych prokuratury stosuje się przepisy ustawy, o której mowa w art. 74.

Art. 72. Prezes Rady Ministrów dokona, w drodze rozporządzenia, przeniesienia planowanych dochodów i wydatków budżetowych, w tym wynagrodzeń, między częścią budżetu państwa, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej, a częścią odpowiadającą powszechnym jednostkom organizacyjnym prokuratury, z zachowaniem przeznaczenia środków publicznych wynikającego z ustawy budżetowej na działalność prokuratury w zakresie spraw podlegających orzecznictwu sądów wojskowych.

Art. 73. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 17 ust. 14, art. 18 ust. 1, 4–6, art. 14j ust. 2, art. 50 ust. 10, art. 50a ust. 7, art. 58 ust. 3, art. 62 ust. 2, art. 62b, art. 100a ust. 9 i 10 oraz art. 100c ust. 7 i 8 ustawy, o której mowa w art. 74 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 35 § 3 i 4, art. 36 § 1, 4–6, art. 90 § 2, art. 112, art. 113 § 6, art. 122 § 4, art. 124 § 12, art. 129, art. 178 § 1 i 2 oraz art. 180 § 7 i 8 ustawy, o której mowa w art. 1 niniejszej ustawy,
- 2) art. 11b ust. 12 i art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 6 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 11b ust. 12 i art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 20 i art. 26a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 14 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1662 oraz z 2015 r. poz. 1066, 1220, 1224, 1240, 1268 i 1735.

na podstawie art. 20 i art. 26a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 14, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,

- 4) art. 22 ust. 9 i art. 80 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 16 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 22 ust. 9 i art. 80 ust. 7 ustawy, o której mowa w art. 16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 5) art. 79 ustawy, o której mowa w art. 21 niniejszej ustawy, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 79 ustawy, o której mowa w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą

– nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy.

Art. 74. Traci moc ustawa z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 2011 r. Nr 270, poz. 1599, ze zm.¹⁷⁾).

Art. 75. Ustawa wchodzi w życie z dniem 4 marca 2016 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 2, art. 6 pkt 1, art. 7 pkt 3, art. 19 pkt 1 w zakresie prokuratora do spraw wojskowych,
- 2) art. 3, art. 4 pkt 5–9, art. 6 pkt 2 lit. b i d, pkt 4, art. 9, art. 10, art. 13–16, art. 19 pkt 3, art. 20 pkt 10 lit. b i c, art. 21, art. 31–33, art. 45 § 3, art. 46, art. 50, art. 62 § 4, 6 i 7, art. 64 § 3, 5 i 6 oraz art. 66

– które wchodzi w życie z dniem 4 kwietnia 2016 r.

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 240, poz. 1430, z 2012 r. poz. 637, z 2013 r. poz. 1247 i 1623, z 2014 r. poz. 504 oraz z 2015 r. poz. 694, 1045, 1066, 1224, 1309, 1311 i 1890.